

V četrtek 30. 9. 2010, smo se po drugi šolski uri vkrcali v šolska kombija in se odpravili na državno prvenstvo v orientaciji v Cerkno.

Dan je bil oblačen, deževen, turoben in kljub ugodnejši – ne tako mokri vremenski napovedi, in ni obetal ravno mnogo.

Naši tekmovalci so v septembru pridno vadili. Večji del prog po Mišjem brdu jim je za vajo pripravila prof. Meri Kovač, del prog so postavili tudi sami in se s tem urili tudi v »skrivanju« postavljanju kontrolnih točk za trening. To, da so se naši tekmovalci pripravili, to smo vedeli in kasneje se je izkazalo, da so priprave opravili odlično.

Ko smo prišli v Cerkno, tam sploh ni deževalo. Meglice so se počasi razkadile in posijalo je sonce. Relief proge je bil popolnoma »rovtarski« in celotna proga je bila postavljena v slikovito hribovje. Start je bil postavljen ca. 1 km nad osnovno šolo, strmo navkreber in je ponujal čudovit razgled na celotno jesensko obarvano Cerkljansko hribovje in Cerkno samo. Če ni šlo gor, je šlo dol, le naravnost ne. In če tekmovalci niso hoteli izgubiti preveč višine med eno in drugo kontrolno točko, so morali prečkati grape po kar strmem terenu. »Nekaj bo!«, smo si dejali. Proga Lamek nad Cerknim ni lahka. Dodatno težavo je povzročal razmočen teren. Vsaka grap'ca ima svoj izvirek studenčnice, svojo vodo, svojo malo blatno past, mokra strma travišča pa so bila zgodba zase. [Tudi na Cerkljanskem je deževje opravilo svoje](#) .

Zato je bil eden od osnovnih napotkov tale: Ne zmagujemo, tekmujemo in predvsem pazimo na varnost! Predvsem pa poleg nog uporabljamo tudi glavo! (Se je obneslo, vsi so prinesli celo nazaj...)

Start večine tekmovalcev je potekal v sončnem vremenu, nakar je (po zgledu dogajanja drugod po Sloveniji) začelo rositi in padati tudi proti koncu tekme.

Ko so se še zadnji tekmovalci pognali »mokro« navkreber, smo spremljevalci odšli na cilj in čakali, kako iz hoste »kapljajo« tekmovalci - eden po eden; zadovoljni, zadihani in navdušeni.

Proti koncu tekme se je izkazalo, da le nismo zgolj »tekmovali«, pač pa so pripravljenost, treningi in sproščenost naših tekmovalk in tekmovalcev prinesli nekaj vrhunskih uvrstitev:

Ana Čufer je postala državna prvakinja , medtem, ko je bil Luka Štor četrti.

V ekipni konkurenci med osnovnimi šolami smo zasedli 3. mesto. Izkazali so se vsi tekmovalci, tudi tisti, katerim se je kakšna kontrolna točka »skrila in izmuznila«. Razveseljuje dejstvo, da se Luka uspešno kosa z 2 – 3 leta starejšimi tekmovalci, kar kaže, da se razvija v odličnega tekmovalca v orientaciji.

Več in podrobneje o rezultatih si lahko ogledate na spletni strani Orientacijske zveze Slovenije na:

<http://www.orientacijska-zveza.si/index.php?id=43&rid=543>

Na tekmovanje se nam je pridružil še lanskoletni »devetak« sedaj prvošolec TŠC-ja Nejc Kodrič, ki je v lanskem šolskem letu z osvojitvijo naslova državnega prvaka več kot dostojno zastopal našo šolo. Letos je bil v konkurenci srednješolcev deveti, glede na to, da je šele vstopil v srednješolsko kategorijo, si v naslednjih letih obeta še mnogo več.

Za zaključek: Dobravci imamo čudovite posameznike, sposobne poseči po vrhunskih rezultatih na državnem nivoju. Da, do je le prva palt medalje. Druga, ki prvi daje polno žlahtnost pa je ta, da smo predvsem EKIPA. Za sintezo obojega skrbi ga. Meri Kovač, mentorica orientacije na naši šoli.

In za konec še [FOTOGALERIJA](#) .

Peter